

OPINIONS

LA CIA ACONSELLA
HOLLYWOOD

Xavier Vinader

12

ESTAPE RESPON

Toni Cañis

13

LA CABILIA, EN REVOLTA
CONTRA ALGER

Antoni Castel

16

MÉS SENY I MENYS DISSENY

Salvador Cot

CANIBALS

Llibert Ferri

17

ES FA LLARG ESPERAR

Miquel Ramon

IMATGE

Pau Viciano

18

PRESIDENTS

Joan F. Mira

82

La prostitució es nodreix en gran part de la hipocresia amb què la tractem, per això és tant important que el govern de la Generalitat de Catalunya haja fet un pas avant en la legislació sobre les treballadores sexuals i, més concretament, sobre els locals on exerceixen. La norma és clarament positiva en tot allò que diu. Les habitacions hauran de tenir unes mínimes condicions sanitàries, com un bany, un bidet i una dutxa, mobiliari i ventilació adequada. El propietari haurà de garantir que el local i els treballadors complen les normes sanitàries i disposen de preservatius homologats. Una assegurança cobrirà el risc de responsabilitat civil i els clubs només podran estar oberts de les cinc de la tarda a les quatre de la matinada, i fins a les cinc el cap de setmana. Serà obligatòria la presència d'un vigilant jurat per cada cinquanta persones de capacitat del local i els ajuntaments hauran d'aprovar normatives concretes per desenvolupar aquest decret de la Generalitat i fer llicències específiques per als locals on es practica la prostitució.

El problema del decret no és el que diu, sinó el que no diu. La Generalitat ha regulat els drets i deures dels propietaris dels locals. Amb això ofereix certes garanties als clients i als propietaris, que no han de fer res més que complir les normes, però s'oblida del col·lectiu més feble: els treballadors i les treballadores sexuals. Cal recordar que la prostitució a l'estat espanyol no és un delict. Només es persegueixen les xarxes organitzades de tràfic sexual i la prostitució de menors.

El fenomen, a més, creix. Segons les dades de la Guàrdia Civil, en els últims cinc anys, la prostitució al Principat ha crescut espectacularment amb l'arribada d'immigrants provinents, sobretot, de Llatinoamèrica i dels països de l'Est. Un 70% de les treballadores sexuals de Catalunya són immigrants. D'altres informes assenyalen també que el nombre d'homes que exerceix la prostitució es va triplicar l'any 2001.

Els treballadors i les treballadores sexuals, però, no tenen drets laborals. Estan en una situació alegal que no es reconeix com un treball. Com a conseqüència, només poden acollir-se a pensions no contributives i no poden accedir a les revisions mèdiques periòdiques que serien desitjables. Al barri del Raval de Barcelona, per exemple, el consultori de Metges Sense Fronteres rep, setmanalment, més de deu consultes de prostitutes de carrer.

Al febrer, el Parlament de Catalunya, va aprovar una proposta d'Esquerra Republicana per instar el Govern espanyol a regular els aspectes d'aquesta activitat mitjançant un marc legal i jurídic. Aquest decret que ara s'aprova no fa esment de les condicions laborals de les prostitutes, llevat de les mínimes condicions sanitàries del lloc de treball. Cal esperar que aquest pas siga només el primer i, més avant, n'arriben d'altres derivats d'aquella resolució parlamentària i s'implante una regulació semblant a l'aprovada als Països Baixos l'any 2000, segons la qual les prostitutes gaudeixen dels mateixos drets que qualsevol altre treballador.

El decret, a més a més, oblida la prostitució de carrer, que precisament és la que resulta més arriscada, tant per a les persones que l'exerceixen com per als clients. Aquesta activitat està protagonitzada, cada dia més, per immigrants irregulars i és en aquest sector que el contagi de la sida és més probable. Ja ha dit el conseller en cap, Artur Mas, que és pràcticament impossible eradicar la prostitució en carrers i carreteres, però oblidar-la no és cap solució. Seria, una altra vegada, hipòcrita.

“El decret aprovat no fa esment de les condicions laborals de les prostitutes, llevat de les mínimes condicions sanitàries del lloc de treball”